

WONDEREN EN TEKENEN

ZWAARD - BISSCHOP

Wonderen en Tekenen

begeleiden de Zwaard-Bisschop

Inleiding

Van zucht naar wonderen en het verafgoden van zijn persoon heeft de Zwaard-Bisschop een hartgrondige afkeer. Om deze reden heeft hij over de wonderen en tekenen, die hij in de Naam van GOD mocht doen, steeds weer gezwegen. Ja, hij wilde zelfs in zijn testament laten verzegelen dat men er ook na zijn dood over zwijgt. Nu wenst de HEILAND dat men ze, omdat het GETUIGENISSEN-VAN-GOD zijn, openbaar maakt. Overeenkomstig deze wens, uitdrukkelijk om getuigenis te geven van het werken van GOD, staat de Zwaard-Bisschop nu een publicatie toe.

‘Gij zijt het licht der wereld. Een stad, die boven op de berg is gelegen, kan niet verborgen blijven. Ook steekt men geen licht aan, om het onder de korenmaat te zetten; maar op de kandelaar, om het te laten schijnen voor allen, die in huis zijn. Zo moet ook uw licht voor de mensen schijnen, opdat ze uw goede werken mogen zien, en uw Vader verheerlijken, die in de Hemel is.’ Matth. 5,14-16

Als de Zwaard-Bisschop doden opwekt, zieken geneest, boze geesten uitdrijft, dan doet hij niets anders dan dat, wat JEZUS Zijn Kerk heeft opgedragen: ‘En toen Hij zijn twaalf leerlingen bijeen had geroepen, gaf Hij hun de macht, om de onreine geesten uit te drijven, en alle ziekten en kwalen te genezen. ... “Gaaf, preekt hun, en zegt: Het rijk der Hemelen is nabij. Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit! Om niet hebt gij ontvangen; geeft om niet.”’ Matth. 10,1,7-8

De Kerk van CHRISTUS is daar, waar ook van dit erfgoed van JEZUS getuigenis wordt afgelegd. De Handelingen van de Apostelen berichten in grote overvloed over deze wonderen en tekenen en ook voor de Zwaard-Bisschop zijn deze getuigenissen een dagelijkse begeleider. Maar zoals Petrus, nadat hij de lamme man aan de Schone Tempelpoort had genezen, het verbaasde volk energiek terechtwees, wil ook de Zwaard-Bisschop uitroepen, als men het werken van GOD vergeet en zijn persoon wil eren:

‘... Wat staat gij hierover verbaasd? Of wat staart gij ons aan, als hadden wij hem door eigen kracht of vroomheid doen gaan? De God van Abraham, van Isaak, en Jakob, de God onzer vaders, heeft Jezus zijn Dienaar verheerlijkt, die gij hebt overgeleverd en voor Pilatus verloochend ...’ Hand. 3,12-13

Doden staan op

De Zwaard-Bisschop gaf mijn man het leven terug

Zijn handen waren koud, de adem bleef weg, de ogen waren gebroken. Mijn dochter riep uit: 'Vader is gestorven!' Een zoon antwoordde de buurvrouw: 'Vader is zojuist gestorven!' Mijn acht aanwezige kinderen, die huilend de kamer verlieten, en ik ook, zijn echtgenote, waren allemaal overtuigd: vader is dood!

Toen de Zwaard-Bisschop, die zijn bezoek had aangekondigd, voorreed, kwam plotseling weer leven in Pierre en toen hij de hand van mijn gestorven man in zijn hand nam, riep een van mijn kinderen: 'Hij opent de ogen!' Een ander kind liep weer de straat op en meldde: 'Zonet was vader dood, nu leeft hij weer.' Al weken van tevoren kon men met mijn man niet meer praten, nu liefkoosde hij zijn kleinkinderen en men kon met hem over alles praten. We waren geschokt ... – 'Pierre mag nog 14 dagen blijven, dan zal hij, vredig inslapend, overlijden', zei de Zwaard-Bisschop bij het afscheid nemen. Net zo en precies na deze 14 dagen is hij vredig gestorven.

Daarvan getuigen na het overlijden van de echtgenote
haar kinderen T. en H. B. (archief nr. 01)

Een trouwe ziel mag weer leven

Ik had steeds een groot verlangen om zondags naar het Heilig Misoffer van de Zwaard-Bisschop te gaan en ik stond daarom zondags altijd rond 3.00 uur op, om eerst het vee van mijn boerderij te verzorgen. Ik had dan ongeveer 2½ uur om de ca. 200 kilometer naar het Heilig Misoffer van de Zwaard-Bisschop te rijden. Maar het was me nooit teveel. Nadat ik de officiële Kerk had verlaten, omdat ze modernistisch is geworden, was ik een tijdje bij de traditionele Kerk. Maar deze Kerk is stug en star en men blijft steeds dezelfde, omdat men nauwelijks zielenleiding krijgt. Toen ik door het boek "Kirche in Gefahr" de Zwaard-Bisschop leerde kennen, bezocht ik op 2 oktober 1983 voor de eerste keer een Heilig Misoffer bij de Zwaard-Bisschop. Tot op heden ben ik daar zeer gelukkig mee.

Toen, op 6 december 1987, op het feest van de H. Nikolaus, ik was toen 65 jaar oud, was er een gebeurtenis die in mijn hart diepe dankbaarheid, eerbied en verwondering teweegbracht. 's Middags, na het Heilig Misoffer, iets na 15.00 uur, toen we aan het eten waren, werd ik plotseling heel moe en legde het hoofd op mijn armen. Na een korte tijd brak me het zweet uit en ik dacht: 'Je moet de frisse lucht in!' en stond op. M. P. S. kwam me toen te hulp, leidde me naar buiten en ik ging op een muurtje zitten en na een paar ademtochten viel ik flauw. Van toen af kan ik me aan niets meer herinneren, zodat ik M. P. S. en de andere getuigen verder moet laten vertellen.

A. H. (archief nr. 02)

M. P. S. vertelt: Alfons zat aan een tafel. Ik was met de Zwaard-Bisschop en andere gelovigen in dezelfde ruimte en zag dat Alfons zijn gelaatskleur verloor en het hoofd op zijn armen legde; alsof hij wilde slapen. Op de vraag of hij zich niet goed voelde kreeg ik geen antwoord. Alfons stond op en ik nam hem meteen bij de arm om met hem de frisse lucht in te gaan. Met slepende tred gingen we tot voor de huisdeur en gingen op een klein muurtje zitten. Meteen daarna viel hij naar achteren, een laatste rochelen en hij overleed. Uitgestrekt lag hij in mijn armen. Meteen riep ik heel luid de Zwaard-Bisschop: '... heel snel de zegen!' Onmiddellijk stond de Zwaard-Bisschop naast ons en zei de volgende woorden: 'Kom, Alfons, het is nog niet het tijdstip om naar de Engelen te gaan.' Gelijktijdig sprak de Zwaard-Bisschop in het hart met GOD: 'HEER, als het niet tegen Jouw voorzienigheid is, dan beantwoord dit geloof van M. P. S. en laat hem niet op deze wijze van ons heengaan.' Op hetzelfde moment vernam hij de stem van GOD: 'Dan beveel hem!' Daarop beval de Zwaard-Bisschop: 'Kom, Alfons, terug, hoe mooi het bij de Engelen ook is. Jouw tijd is niet gekomen! In de Naam van de VADER en de ZON en de HEILIGE GEEST. Amen!'

Meteen opende de man zijn ogen. Vol verbazing zei hij: 'Waarom halen jullie me terug?' Ik heb zelden zo'n grote, stralende kinderoogen gezien als op dit moment. Alles gebeurde met zo'n onbeschrijflijke rust en vanzelfsprekendheid en door de verwondering ontbraken de woorden.

Daarna legden we Alfons in de logeerkamer op bed en lieten voor de zekerheid de arts nog komen, voordat deze man zijn terugreis weer be-

gon. De arts was snel ter plaatse. Na zijn grondig onderzoek kon men alleen vaststellen dat alles prima in orde was.

Toen de arts vertrokken was, ging Alfons weer aan tafel zitten en dronk een kop thee met whisky. De sporen van het dodenmasker stonden nog duidelijk op zijn gezicht.

M. P. S. (archief nr. 02.1)

* * *

Hand. 9,40: 'Petrus zond allen heen, knielde neer, en bad. Toen keerde hij zich tot de dode, en sprak: "Tabita, sta op!" Ze opende haar ogen, en ging overeind zitten, toen ze Petrus zag.'

Genezing van de zieken

Van astma genezen

Als kleuter had ik dauwworm. Daarna kreeg ik bronchiaal astma gedurende mijn gehele jeugd. Ik stond voortdurend onder doktersbehandeling en onderging ook twee keer voor langere tijd een kuur. Toen ik voor de eerste keer met de Zwaard-Bisschop in Frankrijk als vertaalster onderweg was, hoorde hij dat ik astma had en dat ik met Ventolin spray, die ik altijd bij me droeg, inhaleerde om de ademhaling te vergemakkelijken. Hij zei, zoals hij later bekendmaakte, in stilte tot GOD: 'Dat kan ze als abdis niet gebruiken!'

Vanaf die dag hoefde ik nooit meer te inhaleren en had geen astma meer.

M. P. A. (archief nr. 03)

Gedurende de Heilige Consecratie vond mijn kleinkind genezing

Mijn kleinkind werd doodziek van het ziekenhuis naar huis gebracht, omdat de artsen geen hoop meer op genezing hadden. De moeder kreeg door het vele kwaadspreken en de lasterpraatjes over de Zwaard-Bisschop twijfel of hij zou kunnen helpen. Ik ging toen naar de Zwaard-Bisschop en vroeg hem, voor het kind een Heilige Mis te lezen. Ik was er toen ook bij. Na de Heilige Mis zei hij mij dat hij bij de Heilige Consecratie alles ingesloten had. En werkelijk, het moet rond de tijd van de Heilige Consecratie zijn geweest, dat het kind plotseling gezond uit bed opstond, naar moeder ging en klaagde dat het grote honger had. De moeder ging toen naar de Zwaard-Bisschop om te bedanken, waarbij hij haar liet verstaan dat ze in de Kerk GOD moest bedanken.

S. H., hiervan legt ook M. P. S. getuigenis af (archief nr. 04)

Ons kind leeft

Onze kleine dochter was met een zware hartafwijking geboren, en het was verschrikkelijk om mee aan te zien hoe ze voor haar jonge leven vocht. De ene longontsteking volgde op de andere. Daar kwam dan

nog bij dat ze na bijna elke maaltijd moest overgeven, dat voor een snel gewichtsverlies zorgde. Tenslotte leerde ik in het ziekenhuis ons klein zorgenkint via een maagsonde te voeden en medicamenten toe te dienen.

In onze grote nood zochten we bij de Zwaard-Bisschop hulp. Toen onze dochter, toen ze zes maanden oud was, geopereerd werd gebeurde het wonder: de operatie, die vijfeneenhalf uur duurde, verliep zonder complicaties. Na de operatie had onze kleine dochter een lichte hartritme stoornis, maar die "vanzelf verdween", zeiden de artsen. Ze was maar drie dagen op de intensive care en ze moest er nooit meer naar terug. Ze verbleef in het geheel maar drie weken in het ziekenhuis. Ons kind kon de fles drinken en met een lepeltje eten. Ze ging snel vooruit. De artsen waren een en al verbazing.

Sindsdien waren we alleen nog voor de gewone controle-onderzoeken in het ziekenhuis. Het laatste onderzoek was in 1995. De professor van het ziekenhuis was er zo over verbaasd hoe onze kleine schat er uitzag dat hij helemaal geen echografie maakte en zei dat we pas in april 1998 moesten terugkomen. Zo'n lange tijd tussen de afspraken voor kinderen met een hartkwaal is niet normaal.

Iedere dag met onze kleine zonneshijn is ons bewijs van de hulp van GOD door de Zwaard-Bisschop. Wij veranderden ons leven uit liefde tot GOD en zijn heden ten dage heel gelukkig het geloof te hebben gevonden.

Toen we weer een kind verwachtten, raadde mijn arts mij aan allerlei tests te laten doen, want de mogelijkheid weer een ziek kind te krijgen was groot. Als dit het geval zou zijn, zou het geen probleem zijn de zwangerschap legaal af te breken. We wezen het voorstel van mijn arts heel energiek af en vertrouwden er heel vast op dat GOD ons door de Zwaard-Bischop zou bijstaan. Nu zijn we gelukkige ouders van een kerngezonde jongen. Pas later hebben vernomen, dat GOD door de Zwaard-Bisschop, wegens ons onwankelbaar geloof, opnieuw een wonder heeft gedaan.

En daarvoor en voor zoveel meer vragen wij GOD, moge Hij het de Zwaard-Bisschop "eeuwig belonen", wat hij voor ons heeft gedaan. In dankbaarheid en met vele lieve groeten verbonden.

H. e. S. B. (archief nr. 05)

Genezing van de ogen

Toen M. H. nog novice was, zei ze in een gesprek tegen me dat ze zich grote zorgen maakte over haar ogen. Ze voelde weer dezelfde symptomen als de eerste keer, enkele jaren geleden. Haar gezichtsvermogen ging duidelijk merkbaar achteruit (ze droeg al een heel sterke bril) en ze wist van de arts, dat ze deze keer op blindheid moest rekenen. Ik gaf haar de raad dit tegen de Zwaard-Bisschop te zeggen. Dat deed ze dan ook.

Bij een toneelspel met Kerstmis had ze de rol van een arm, blind kind. Bij de opvoering op kerstavond, toen ze tijdens het kerstspel het Kindje Jezus moest aanraken en vol vreugde moest uitroepen: 'Ik kan weer zien!' merkte ze, hoe op hetzelfde ogenblik, toen ze dit zei, haar ogen werden genezen. Ze wist dat ze niet om een operatie, met een zeer hoog risico blind te worden, heen gekund had.

M. P. A. (archief nr. 06)

Ik had strottehoofdkanker

Men schreef het jaar 1980. Op de vooravond van de operatie werd me gezegd: 'Teruggaaf van de stem niet gegarandeerd!' – Na een zware operatie werd iets veel ergers vastgesteld en werd me aangeraden me te laten behandelen met radioactieve stralen, als er geen verbetering zou optreden. Er volgde geen beterschap – integendeel. Toen besloot ik aan de Heer Zwaard-Bisschop zijn zegen te vragen, en ziedaar – de genezing begon! Duizendvoudig "GOD moge U daarvoor belonen" in alle eeuwigheid – Heer Zwaard-Bisschop!

A. R. (archief nr. 07)

* * *

Hand. 3,2 e.v.: 'Daar was een man, die verlamd was van de schoot van zijn moeder af, ... Maar Petrus sprak: "Zilver of goud heb ik niet; wat ik wel heb, geef ik u: In de Naam van Jezus Christus van Nazaret, sta op en ga!"'

Kracht van de heilige Sacramenten (ziekenzalving)

Van kanker genezen

Toen ik voor de eerste keer voor de Zwaard-Bisschop in het Frans vertaalde, bezochten we Bernadette Simon in Marly-le-Roi, een voorstad van Parijs. Ze was een begenadigde vrouw, met wie de HEILAND sprak en die zich daardoor met de Zwaard-Bisschop onderhield zonder dat ik veel kon vertalen, omdat ze zich onderling meer in gedachten of op een andere manier, ik bezit deze gave niet, als met woorden begrepen. Bernadette zei tegen de Zwaard-Bisschop, dat ze zijn hart in duizend stukken versplinterd ziet en wilde hem – en deed het ook – als de plaatsvervanger van JEZUS CHRISTUS de voeten kussen, omdat ze in hem de drager van de Kerk, van het Verbond, zag.

Bij het tweede bezoek deelde ze mee, dat ze zwaar ziek is en dat de arts haar had gezegd dat ze kanker heeft. De Zwaard-Bisschop gaf haar in haar woning de ziekenzalving en een bijzondere zegen met de opmerking; zoals GOD wil. Bij dit bezoek zei Bernadette over de Zwaard-Bisschop, dat ze in zijn ogen op de voorgrond een oneindige barmhartigheid ziet, maar heel achteraan een onverbidelijke gerechtigheid, waarvoor iedereen zou moeten terugschrikken.

Korte tijd na ons tweede bezoek bij haar, resp. na de ziekenzalving in 1982, schreef ze aan de Zwaard-Bisschop, dat de arts geen kanker meer had gevonden. Bij het derde bezoek was ze in goede gezondheid.

M. P. A. (archief nr. 08)

* * *

Jac. 5,14-15: 'Is iemand van u ziek: hij roepe de priesters; laat hen dan over hem bidden, en hem zalven met olie in de Naam des Heren. En het gelovig gebed zal de zieke behouden, de Heer zal hem opbeuren; en mocht hij zonden hebben begaan, dan zullen ze hem vergeven worden.'

Kracht van de Sacramentaliën (wijnwater)

Wonderlijke genezing van mijn vader

Deze getuigenverklaring werd door mij persoonlijk opgesteld na de toch wel wonderlijke genezing en verbetering van de gezondheidstoestand van mijn vader.

Snel een korte samenvatting van de feiten: Op 24 november 1997 werd mijn vader met een hersenbloeding in het ziekenhuis opgenomen. Na een verblijf van drie weken in het ziekenhuis en verscheidene onderzoeken werd om de linkerlong een kwaadaardig gezwel geconstateerd. Het verwijderen van de betreffende long zou verschrikkelijke gevolgen hebben. Om deze reden stelden de artsen bestralingen voor. Hiermee begon vader eind januari 1998. Deze behandeling moest 32 keer gedaan worden.

We zijn nu begin maart 1998. Vader had een gewichtsverlies van meer dan 20 kg en was de dood nabij. Hij voelde zich ook heel ziek en helemaal niet goed. Begin april moest hij voor verder onderzoek naar het ziekenhuis in Bree. Er werd opnieuw een bloedtest gedaan en men kwam tot de conclusie dat hij kanker had, stadium 5 (het hoogste).

Ik werd dan ook bij een vergadering van artsen geroepen en ze zeiden me openhartig dat er geen redding meer was voor mijn vader; hij zou Kerstmis 1998 niet meer beleven, zijn leven zou nog hoogstens zes maanden duren. Ik moet me op alles voorbereiden zeiden ze tegen me. De lente was voorbij en de toestand van vader werd systematisch erger.

Totdat een goede vriend, J. D., bij mij langskwam en ik hem het hele verhaal vertelde. Hij luisterde aandachtig en een week later kwam hij weer op bezoek met een fles gewijd water (wijnwater van de Zwaard-Bisschop). Hij zei tegen me: 'Als Uw vader deze fles uitdrinkt, en ik vraag daartoe de ondersteuning van hogerhand, dan zal hij gezond worden.' We waren wat sceptisch, maar mijn vader kon immers niets meer verliezen.

Dus heeft hij iedere dag gewoon een slok gedronken, totdat de fles tot op de bodem leeg was. Na een tijdje (twee tot drie maanden) kwam

een lichte verbetering. Hoe dichter we bij Kerstmis kwamen, des te beter ging het met mijn vader, en wel zienderogen!

Het is nu bijna drie jaren geleden en hij bezit weer een blakende gezondheid en kan weer van alles om zich heen genieten!

Ik heb dan ook lang getwijfeld, deze brief te schrijven, omdat enerzijds de mens tegenwoordig niet meer in wonderen of andere onverklaarbare genezingen gelooft, anderzijds heb ik bij mijn vader een wonder of mirakel mogen vaststellen.

Mogen we U hiervoor hartelijk danken,
hoogachtend

R. V. (archief nr. 09)

De herdershond Sirka

had vergevorderde kanker, die al zichtbaar uit de anus trad. De dierenarts kon niets meer doen en raadde aan het dier pijnloos te doden. Toen gaf de vrouw (toen nog gereformeerd) de hond wijwater van de Zwaard-Bisschop en dacht er verder niet meer aan. Drie dagen later merkte ze plotseling dat de hond genezen was, wat dan ook door de dierenarts werd bevestigd.

Zr. G. S. (archief nr. 10)

* * *

Joh. 9,10 e.v.: 'Men zei hem dus: "Hoe zijn dan uw ogen open gegaan?" Hij antwoordde: "De man, die Jezus heet, maakte slijk, bestreek er mijn ogen mee, en sprak tot Mij: Ga naar de vijver van Siloë, en was u. Ik ging dus, waste mij, en kon zien."'

Zondaars bekeren zich

Dat was het ogenblik van mijn ommekeer

Mijn leven was zozeer in zonde en allerlei dingen verstrikt en ik viel steeds dieper. Dikwijls zocht ik een Biechtvader en ondernam ook bedevaarten. Maar ik kon geen Priester vinden die ik mijn vertrouwen had kunnen schenken, en de moed ontbrak me ook vaak. Met de Priesters van de moderne theologie, die de zonde alleen verontschuldigen, kon ik niets beginnen, ze werkten afstotend op me, hoewel ik eigenlijk niet wist waarom.

Toen de hoogeerw. H. Zwaard-Bisschop me bij de eerste ontmoeting de hand toestak, brandde het in mijn hand als vuur. Zijn woorden deden mijn hart ontvlammen. Dat was het ogenblik van mijn ommekeer. Nooit van te voren had ik woorden gehoord die dusdanig van de liefde van GOD getuigenis gaven als die van de Zwaard-Bisschop. Mijn leven begon zich te ordenen en gestadig op te klaren en is nu vervuld met diepe dankbaarheid en vurig verlangen: 'Alles terwille van GOD! Alles ter ere van GOD!' Tientallen zeer gelukkige gebeurtenissen ... zou ik over de weldaden van GOD kunnen vertellen, die ik door de hoogeerw. H. Zwaard-Bisschop mocht ontvangen.

Anoniem schrijven (archief nr. 11)

* * *

Matth. 7,15-17: 'Wacht u voor de valse profeten, die tot u komen in schaapskleren, maar inwendig roofgierige wolven zijn. Aan hun vruchten zult gij ze kennen. Plukt men wel druiven van doornen, of vijgen van distels? Zo draagt iedere goede boom ook goede vruchten; maar een slechte boom draagt slechte vruchten.'

Tekenen in de natuur

De hagedis begreep de Zwaard-Bisschop

Op de dag van de terugreis uit Kameroen, nadat Pater Josef Kede in Kameroen als Priester was aangesteld, zaten de Zwaard-Bisschop, M. P. S. en ik als vertaalster in de tuin van het hotel, in gesprek met twee jonge Kameroeners, die Priester wilden worden. De Zwaard-Bisschop sprak over de liefde in het hoofdgebod, dat zegt, dat men GOD met het gehele zijn moet beminnen. De studenten antwoordden: 'Maar GOD heeft onze liefde toch niet nodig.' Toen wees de Zwaard-Bisschop naar een hagedis: 'Als deze hagedis nu voor jullie een buiging zou maken, dan zou dit toch zeker ook jullie hart verblijden.' Op dit ogenblik stond de hagedis stil, draaide zich in de richting van de Zwaard-Bisschop en maakte een buiging voor hem. – De twee Kameeroeners waren daarover heel verrast en onder de indruk.

M. P. A., dit getuigt ook M. P. S. (archief nr. 12)

Het weer werd beter

De kalender liet al eind mei zien. De eerste hooioogst had allang binnen moeten zijn, opdat de dieren goed en gezond voer hebben. Maar het regende en regende en het weerbericht kondigde verder regenweer aan. Toen vroeg ik de Zwaard-Bisschop om de zegen voor goed weer. – Te midden van deze trieste regenperiode ontwikkelde zich plotseling, helemaal in tegenstelling tot de weerprognoses, een hogedrukgebied en we konden (evenals ook alle andere boeren in het land) de hele week ons gras oogsten. Daarna werd het weer weer slechter.

J. K., dit getuigt ook E. K. (archief nr. 13)

Steenlawine bleef staan

Toen de Zwaard-Bisschop nog leek was (huisvader), ontging het me niet, dat de Hemel zich dikwijls naar hem richtte. Ik was daarover in mijn binnenste steeds verwonderd en nadenkend. Op een middag gingen we met de kinderen bergwaarts en kwamen in een bergachtige omgeving. Mijn oog viel op een rotswand, die boven steil en beneden

in struiken en veel losse stenen uitliep. Toen zag ik hoe zich hoog boven een massa stenen met geweldige rotsblokken losmaakte. In mijn schrik zei ik: 'Vati, beneden wandelen mensen!' – Vati zegende – de snelheid van de massa stenen vertraagde zich en kwam verrassend tot stilstand ...

M. P. S. (archief nr. 14)

De bliksem sloeg in

De roeping van de Zwaard-Bisschop vond aanvankelijk bij enkele Franse kloosters ondersteuning. Nadat de hel zich verschrikkelijk tegen dit opbouwen weerde, liet zich bij een mannenklooster de gemeenschap door laster van buitenaf onzeker maken. Toen de overste van het klooster verkondigde dat de roeping van de Zwaard-Bisschop niet echt is, sloeg, hoewel het helder weer was, de bliksem in het klooster. Kort van te voren werd het klooster gerenoveerd, nu gaapten overal langs de stroomleidingen aan de wanden diepe groeven. GOD zou toch bevestigen nooit ter bevestiging van het juist handelen schade laten ontstaan, zoals in een dergelijk geval, dat ik meemaakte, toen GOD het uit een heldere hemel in de zomer ter bevestiging driemaal achter elkaar liet bliksemen en donderen (zie archief nr. 35 "In de donder sprak GOD").

M. P. S. (archief Nr. 15)

* * *

Luc. 8,24: '... Toen stond Hij (Jezus) op, en gebod aan de wind en de golven; ze bedaarden, en het werd stil.'

Bescherming tegen epidemieën onder dieren

De Zwaard-Bisschop roept de epidemieën onder dieren een halt toe

Het was in het voorjaar 2001. Er woedden epidemieën onder de dieren in de Europese landen. De mond- en klauwzeer dreigde ook Duitsland te bereiken.

Bij een huisbezoek bracht een boerenfamilie me hun diepe zorgen tot uitdrukking, maar meende toch berustend in GOD: 'We mogen niet verwachten, dat GODS genade ons zal ontzien en we moeten bereid zijn dit ook op ons te nemen.'

Toen ik dit de Zwaard-Bisschop meldde, reageerde hij heel energiek: 'Door de ontheileringen van de zondagen hebben de boeren grote schuld op zich geladen. Daarom deze epidemieën, en nog ergere dingen zullen komen, ook in de plantenwereld. Maar deze boer heeft zich aan de zondagsplicht gehouden. Hem treft geen schuld. Ik zal erheen gaan om de epidemie te stoppen.'

Korte tijd later, op 27 maart, bezocht de Zwaard-Bisschop deze boerderij en ging door de stallingen, waar ik ook bij aanwezig was.

Ondertussen kwam dagelijks nieuw zorgwekkend nieuws over de verdere uitbreiding van de epidemie. Iedereen verwachtte dat ze spoedig ook in Duitsland zou uitbreken. Maar ze stopte, tegen alle verwachtingen in, merkwaardigerwijze aan de Duitse grens. – 'Omdat de boer en boerin me smekend vroegen, toen ik door hun stallingen ging, of deze zegen voor heel Duitsland zou kunnen gelden, keek ik smekend naar GOD omhoog. Het heeft GOD naar het schijnt behaagd, dit verzoek te verhoren', bevestigde de Zwaard-Bisschop dit wonder.

B. J. S.

We zijn de Heer Zwaard-Bisschop heel dankbaar, dat hij ons met zijn zegen de epidemieën onder de dieren heeft bespaard.

J. en E. K. (archief nr. 16)

* * *

Dtn. 7,12 e.v.: 'Want zo ge aan deze voorschriften gehoorzaamt, ze onderhoudt en volbrengt, dan zal Jahweh, uw God, het Verbond houden, en u genade bewijzen, zoals Hij het uw vaderen gezworen heeft. Hij zal u beminnen, u zegenen en vermenigvuldigen; Hij zal in het land, dat Hij aan uw vaderen gezworen heeft, u te zullen geven, zegenen de vrucht van uw schoot en de vrucht van uw akker, uw koren, uw most en uw olie, de dracht van uw runderen en de worp van uw schapen. ... Jahweh zal iedere ziekte ver van u houden, en u met geen van de afschuwelijke egyptische kwalen bezoeken, die ge hebt leren kennen, maar ze doen neerkomen op al die u haten.'

Macht over demonen

Het was een speelplaats voor demonen

De Zwaard-Bisschop vertelt: 'Het voormalig klooster, dat de Kinder-Gebed-Storm in Holland kon huren, was een speelplaats voor boze geesten. De Jezuïeten, die dit klooster aan de wereld overlieten, namen niet eens de relikwieën uit de Altaren en later werd in de Kerk door de, voor het merendeel islamitische, buitenlandse arbeiders van een autofirma, heiligschennis gepleegd, zoals b.v. op de Altaren gehoord en andere dingen meer. Toen in het begin een van mijn getrouwen de ontheiligde Kerk betrad en naar het Altaar ging, rezen hem de haren plotseling letterlijk loodrecht te berge. Hij schrok daarover zeer en waagde geen stap verder. Bij mijn komst moesten de demonen onmiddellijk wijken. Maar een van de demonen verborg zich op zolder. Op een nacht wekte mijn Engelbewaarder me energiek en beval me naar de zolder te gaan. Zonder het licht aan te doen, rende ik naar boven! Dacht niet eens aan een zaklamp en realiseerde me pas, toen alles voorbij was, dat ik kon zien, hoewel alles stikdonker was. Wat ik daar zag is niet te beschrijven en ik schrok zeer: een verschrikkelijk monster, bestaande uit allerlei afschuwelijk, half verpletterd ongedierte, dat zich als een grijsachtige massa bewoog – nog veel viezer dan bewegend gedierte in aas – en kwijl droop uit een afschuwelijke muil met slagtan- den en naar alle richtingen van elkaar gapende, knarsende tanden – weerzinwekkend! Het is onmogelijk deze gruwelijke gestalte te beschrijven. Ondanks dat overviel me de kracht van GOD, zoals ik het altijd bespeur als de Boze in de buurt is en in deze heilige toorn tegen het Boze dacht ik niet eens meer aan een zegen, maar sloeg met de hand naar de gestalte en beval: "Maak dat je hier wekomt!" Op dit moment, toen eigenlijk mijn hand dit walgelijk monster moest treffen, was er een verschrikkelijke knal, die naar 't schijnt alleen ik kon horen, alsof zich een luchtledige ruimte plotseling met lucht vult en het stonk verschrikkelijk naar zwavel. – Toen bemerkte ik pas dat het stikdonker was en struikelde op de overvolle zolder over een daar bewaarde koperen lampekap, zodat door dit lawaai een huisbewoner heel verschrikt wakker werd. Dan ging ik naar de Kerk, haalde het wierookvat, om de zolder wegens de stank van zwavel te bewieroken. – De demon was voor altijd verdwenen en het huis weer in waardig bezit.'

(archief nr. 17)

Wonderbare versterking

Ik had moeilijke dagen met allerlei zware gedachten. De Zwaard-Bisschop sprak en legde net de machinaties van de boze geesten uit en verklaarde ook de kracht van de Priesterzegen. Zonder dat het iemand van de aanwezigen opviel en zonder dat ik hem er iets van gezegd had, wees hij met zijn hand naar mij en sprak, als ter verklaring van zijn onderricht: 'Wijk, jullie helse geesten!' Op dit moment bespeurde ik zo'n grote innerlijke vrede, zoals ik het nog nooit heb beleefd. Nu was ik niet alleen op de hoogte van de kracht van de Zwaard-Bisschop, maar bespeurde ze aan het eigen lichaam.

B. M. K. (archief nr. 18)

* * *

Hand. 8,6 -7: 'Eenparig luisterde het volk met grote aandacht naar wat Philippus sprak, daar ze de wonderen hoorden en zagen, die hij verrichtte. Want van vele bezeten gingen de onreine geesten luid schreeuwende uit ...'

Macht om te straffen

Spot en laster brachten onheil

Toen ik besloot voor de Kerk van de Zwaard-Bisschop te zijn waren er vele, zeer boze en achterbakse praatjes, vooral tegen de Zwaard-Bisschop. De officiële Kerk gaf zelfs een paar mensen opdracht om te proberen alles te weten te komen om dan verslag uit te brengen. Het was een zware tijd voor mij en alle betrokkenen, maar in stilte dacht ik altijd: 'Als GOD maar niet zo'n spotten met Zijn persoonlijk Werktuig straft.' Want bij de Bisschopswijding wordt gezegd: 'Wie jou zegent, hij zij gezegend. Wie jou vervloekt, hij zij vervloekt!' – Of dit nu toeval- lige voorvallen zijn, weet GOD. Een van deze personen is nu sinds ja- ren geestelijk gestoord, twee van deze personen zijn ondertussen, hoe- wel nog vrij jong, aan een hersentumor gestorven ...

V. K., dit getuigt ook B. M. K. (achief nr. 19)

Genezing van een verwonding aan het been

Mijn vader luisterde naar de vele lasterpraat over de Zwaard-Bisschop en was er daarom op tegen, dat ik in de orde van de Zwaard-Bisschop ben getreden. Hij had een ongeval en liep daarbij een gecompliceerde beenbreuk op, die verschillende jaren gewoon niet wilde genezen.

De artsen waren radeloos en konden niet begrijpen dat deze verwon- ding niet wilde genezen. Zo kon hij allang niet meer werken en, hoewel hij een leidinggevende functie had, wilde men hem, zoals hij later ver- nam, ontslaan. De persoon die zijn betrekking zou krijgen was al aan- gewezen.

Ter gelegenheid van mijn inkleding als zuster stuurde ik hem een uitno- diging, en hij overwon zijn vooroordeel ten opzichte van de Zwaard- Bisschop en kwam. Hoewel hij tegenover de Zwaard-Bisschop geen woord uitbracht, erkende de Zwaard-Bisschop meteen, dat hij hem in zijn binnenste om hulp wilde vragen vanwege de verwonding aan zijn been. De Zwaard-Bisschop zei hem daarom bij het afscheid, dat hij niet tevergeefs was gekomen en dat GOD hem voor deze stap zou belon- nen, daarvoor zou hij zorgen. Toen begon de verwonding plotseling te

genezen en binnen korte tijd kon hij weer gaan werken. Hij kreeg zelfs nog een betere arbeidsplaats dan tevoren.

Zr. L. G., dit getuigt ook Zr. M. G. (archief nr. 20)

GOD laat met de Zijnen niet spotten

De Zwaard-Bisschop vertelt: 'Tijdens een voordracht, die ik zelf hield, sprak een vrouw steeds weer heel gemeen, met de schandelijkste belasting in het openbaar tegen me, zodat ik gedwongen was te handelen en ik sprak: "GOD moge je straffen!" Onmiddelijk begaf de stem van de vrouw het en ze kan, voor zover ik weet, momenteel nog niet praten. Ik schrok ten zeerste, dat GOD zo met mijn woorden was, dat ik het nooit meer waagde, zo tegen de tegenstanders op te treden, hoewel GOD me steeds weer aanmaant, dit ter verdediging van het door HEM in het leven geroepen werk te doen. – Deze vrouw hoeft me alleen maar te vragen en haar ziekte zou verdwijnen.'

(archief nr. 21)

* * *

Hand. 5,4-5: '... Petrus sprak: "Ge hebt geen mensen belogen, maar God!" Toen Ananias deze woorden vernam, zakte hij ineem, en gaf de geest.'

De gave der talen

Hemel – groot of klein

Van de Franse vertalers beweerden er enkelen, dat het in het Frans orthografisch verkeerd is, het woord Hemel (Ciel) met een grote beginletter te schrijven. Ze verdedigden deze mening onverbiddelijk en voerden als argument aan een vermeende, door een van de bekendste universiteiten in Frankrijk, de Sorbonne in Parijs, gedoctrineerde leer. Maar de Zwaard-Bisschop, die geen kennis van de Franse taal heeft, zei: 'GOD zegt me dat het groot kan en moet geschreven worden!'

We onderzochten het en kregen door een afgestudeerde, met de beste eindiplomapunten aan de handelsschool en opleiding tot tolk in St. Gallen, van een taalleraar, die onlangs aan de Sorbonne in Parijs studeerde het volgende antwoord: 'Er zijn twee verschillende betekenissen voor het woord Hemel: als het klein is geschreven wordt het firmament bedoeld, als het groot is geschreven, dan wordt de plaats bedoeld waar de lieve Engeltjes wonen.'

M. P. A., Zr. L. G., G. P. (archief nr. 22)

We zochten tevergeefs een Frans woord

Toen ik met de Zwaard-Bisschop als vertaalster onderweg was kwam het voor, dat me een woord niet meer inviel dat hij me dan in het Frans zei, hoewel hij geen kennis van de Franse taal heeft.

Toen we in Frankrijk onze Kerk in het handelsregister wilden laten inschrijven, waren we met twee vertalers en beiden, alsook het Franse bureaupersoneel, zochten bij gebrek aan een woordenboek koortsachtig het woord "vereniging". Toen de Zwaard-Bisschop het lange wachten te ver ging, noemde hij het passende woord: Association. We waren verbaasd. – Zo'n situaties waren er veel!

M. P. A. (archief nr. 23)

We begrepen ons van ziel tot ziel

'De vertaling was slecht, maar we spraken en begrepen elkaar veeleer van ziel tot ziel!', bekende de begenadigde ordestichter Mgr. Michel Main in Frankrijk, nadat hij voor de eerste keer de Zwaard-Bisschop had ontmoet.

Bandopname (archief nr. 24)

* * *

Hand. 2,4: 'Allen werden vervuld van de Heilige Geest, en begonnen verschillende talen te spreken, naar gelang de Heilige Geest hen liet spreken.'

Gezichten

Het vertrek was vol Engelen met zwaarden

Toen pater Nikolaus tot bisschop werd gewijd, was ik twaalf jaar oud. Destijds liet JEZUS me zien, toen de Heilige Mis begon, dat rondom het Altaar vele engelen waren met gevouwen handen. Toen pater Nikolaus plat op de grond lag en bisschop Gerardus de Litanie van alle Heiligen bad, waren de engelen weer weg, en JEZUS liet me zien, dat JEZUS zich van het Kruis losmaakte, Zijn handen boven pater Nikolaus hield en zei: „Ik zal hem buitengewoon beschermen.“ Op het ogenblik dat pater Nikolaus door bisschop Franck tot bisschop werd gewijd, kwamen engelen met zwaarden in de handen en een uitrusting, zoals de H. Michaël ze had, die er ook was. En van de HEILAND aan het kruis ging een dikke straal vanuit het Hoofd naar bisschop Nikolaus. Toen bisschop Nikolaus de mijter had opgezet en drie keer voor bisschop Franck moest knielen en iets zei wat men niet begreep, liet JEZUS me een vlam boven de mijter van bisschop Nikolaus zien. Nadat bisschop Nikolaus de zegen had gegeven waren de engelen weer weg. Dan, toen de Heilige Mis uit was, liet de duivel me een schild zien met veel strepen erop († † † † † † † † † †), waarvan er al veel waren doorgestreept. Hij was heel boos en zei: „Dat heb ik weer verloren!“, en hij streepte er weer een door † . „Maar“, zei hij, „er zijn nog vele open († † † †)!“

G. N. (archief nr. 25)

* * *

Hand. 10,1-4: 'Te Cesarea woonde een man, Cornelius geheten ... tegen het negende uur zag hij duidelijk in een visioen een Engel Gods bij zich binnentreden, die tot hem sprak: "Cornelius!" Hij staarde hem angstig aan, en zei: "Wat is er, Heer? ..."'

Zendbode van GOD

In opdracht van GOD op weg

De Zwaard-Bisschop vertelt: 'Steeds weer ben ik in opdracht van GOD op weg. Soms weet ik niet eens waarom en krijg alleen de opdracht daar en daar naar toe te gaan. Zo ook in dit geval toen GOD me verzocht, door de toenmalige DDR richting Berlijn te rijden. Hoewel het verlaten van de directe route op de autobaan voor toeristen ten strengste verboden was, verzocht GOD me dringend het te doen en de grond te betreden. Eerst dacht ik dat ik toch tijdens het rijden zou kunnen zegenen. Tenslotte gehoorzaamde ik en betrad de grond, zonder te weten wat voor een betekenis het had. – Korte tijd later viel de muur.

Spoedig daarna, Oostduitsland was tot ieders verbazing van de communistische heerschappij bevrijd, verzocht GOD me op een zondagmorgen dringend, onmiddellijk naar Oostduitsland te reizen. Want het gevaar bestond, dat de politici zouden aarzelen en de communistische macht de muur weer zou sluiten. Dezelfde middag nog – nadat ik het Heilig Misoffer had opgedragen – vertrok ik. Gedurende deze reis toonde GOD me de diepere betekenis van het gebeuren en verzocht me dringend, door het land in de vorm van een kruis te rijden. Merkwaardigerwijze – in tegenspraak met alle verkiezingsprognoses – kregen die politici bij de daarop volgende verkiezingen de meerderheid, die een onmiddellijke, niet meer ongedaan te maken vereniging, wilden doorzetten.'

(archief nr. 26)

* * *

Hand. 8,26: 'En een Engel des Heren sprak tot Philippus: "Sta op, en ga tegen de middag de weg op, die van Jeruzalem naar Gaza loopt, en wel de woestijnweg.'"

Hartenschouwing

Ze wilde liever verder verlamd in een rolstoel blijven

De Zwaard-Bisschop vertelt: 'In het begin van de KGS in Holland werd me door pater Tomaselli, Italië, een verlamd meisje van ongeveer 20 jaar in een rolstoel gebracht, opdat ik haar genees. Ik had met dit beeldschoon meisje te doen en ik wilde haar graag genezen. Maar de HEILAND liet me zien dat dit meisje, als ze gezond zou zijn, verdoemd zou gaan, omdat ze zich in het dansen zou storten. Daarom ging ik met het meisje naar de kapel en vroeg haar wat ze zou doen als ze gezond zou zijn. "Dansen, dansen, dansen en nog eens dansen!", was het antwoord. Daarna zei ik tegen haar, dat ik haar gezond zou kunnen maken en vertelde haar ook wat de HEILAND me had laten zien. Ik liet haar toen een paar minuten alleen in de kapel bij de HEILAND en vroeg haar zelf te beslissen wat ze wil kiezen. Haar antwoord was: "Dan wil ik liever in de rolstoel blijven."' "

(archief nr. 27)

De Zwaard-Bisschop zag in het hart de ontrouw vooruit

Een vrouw vroeg me, haar aangelegenheid aan de Zwaard-Bisschop voor te leggen. De Zwaard-Bisschop gaf me opdracht haar te zeggen dat ze al op de springplank stond ontrouw te worden. Toen ik dit tegen deze persoon zei was ze ontsteld over deze opmerking en meende, dat ze de Zwaard-Bisschop nooit ontrouw zou worden. Ongeveer 14 dagen later zei ze de trouw tot de Zwaard-Bisschop op en kwam niet meer naar de kerkelijke diensten.

B. M. K. (archief nr. 28)

* * *

Hand. 8,21-23 Petrus spreekt in de hartenschouwing: '... uw hart is niet oprecht tegenover God. Heb dus berouw over uw boosheid, en bid tot God, dat die toeleg van uw hart u vergeven mag worden; want ik zie u bitter als gal, en in de ongerechtigheid verstrikt.'

Profetie / Voorspelling

De Zwaard-Bisschop voorspelde mijn genezing

Dit is mijn getuigenverklaring van mijn wonderbaarlijke genezing door de Zwaard-Bisschop.

In de zomer van 1989 had ik een zware griep, met als complicatie dat mijn smaak- en reukzin niet meer functioneerden. Destijds vroeg ik mijn huisarts of het te genezen was en zijn antwoord was: 'neen, hier kan men niets aan doen.' Ik heb het geaccepteerd en als offer aanvaard.

Toen we, zoals ieder jaar, in 1992 met het GOD-de-VADER-feest weer in Rehetobel waren, vroeg ik M. P. S., of de Zwaard-Bisschop niet zou kunnen helpen. Ze raadde me aan, dit aan de Zwaard-Bisschop zelf te vragen, wat ik dan ook deed. De Zwaard-Bisschop gaf me ten antwoord, dat het nog niet de tijd is om wonderen te doen. Ook dit aanvaardde ik weer opnieuw als offer. En het was beslist een offer, een groot offer zelfs. Want men weet niet wat op het bord ligt, omdat men het noch ruiken noch proeven kan. Men eet omdat het moet, men is zelfs blij als men klaar is met eten. Ik heb ervaren wat voor een groot goed de Schepper ons door deze zintuigen heeft gegeven.

In september 1993, op het GOD-de-VADER-feest waren we weer in Rehetobel en de Zwaard-Bisschop vroeg me of ik in november nog een keer voor een tijdje zou kunnen komen, om datgene wat ik de laatste jaren, sinds onze eerste ontmoeting in Spaubeek, over de Zwaard-Bisschop heb opgeschreven, te bespreken en dit dan op een cassettebandje op te nemen.

Dat heb ik toen gedaan en gedurende mijn verblijf in Rehetobel gebeurde het volgende: na ongeveer anderhalve week zei ik tegen mijn tafelgenoten, dat het brood zo goed is, de boter heerlijk, de koffie smaakt enz.

Maar ik dacht er geen moment aan dat ik mijn smaak- en reukzin had teruggekregen. Na vier jaren verwachtte ik dit niet meer. – Toen het op zekere dag belde om te komen eten en we aan de keuken voorbijkwamen riep ik uit: 'O, wat ruikt het hier heerlijk!' Ik besepte zelf nog niet wat er gebeurde, totdat we aan tafel zaten en de abdis de deur van onze eetkamer opende met de vraag: 'Martha, ruik je iets?' – Ik ben zo

verschrokken, ik sloeg met de grootste verbazing de handen ineen, maar dan juichte ik. Wat een vreugde! – Toen kon ik me ook weer aan de woorden van de Zwaard-Bisschop herinneren, die hij een keer tegen me zei: ‘Als je weer eens naar Rehetobel komt en GOD wil het, kun je genezen worden.’ En zo heeft zich zijn profetie vervuld! – Ik dank GOD-de-VADER nog altijd voor deze bovennatuurlijke genade!

M. B. (archieff nr. 29)

Er komen reeën over de straat

’s Morgens, heel vroeg, reed de Zwaard-Bisschop met hogere snelheid op een landweg. Plotseling zei hij tegen me, de meerrijdster: ‘Nu moet ik langzaam rijden, er komen reeën over de weg.’ Ik zag wijd en zijd niets, omdat de morgen nog nauwelijks was aangebroken. Inderdaad sprong na een poos een ree over de weg. Toen dacht ik: ‘Nu is het overgelopen, waarom verhoogt hij de snelheid niet?’ Dan volgde spoedig ook de tweede ree. Ik keek hem verwonderd aan; hoe kon hij dat weten. Hij zei: ‘Ik heb bespeurd, dat er nog een komt.’

M. P. A. (archieff nr. 30)

Een schrikbarend toekomstvisioen

De Zwaard-Bisschop vertelt: ‘In een verschrikkelijk visioen, dat me de adem om te leven dreigde te nemen, zag ik de aarde verwoest, geruïneerd, verbrand. – Gele zwaveldampen en radioactieve wolken lagen als een sluipende dood over de aarde. Leven was er niet meer, planten noch dieren noch mensen. Dit zien en ook het weten dat de mensen de liefde van GOD afwijzen, de waarschuwingen niet het minste gehoor geven, waren zo verschrikkelijk dat mijn moed om te leven geheel en al wegstroomde en ik naar huis, naar de VADER wilde gaan. “Er is immers niets meer waaraan ik me zou kunnen verblijden!”, zei ik tegen GOD. Dan, toen mijn wil om te leven zo diep terneer lag, dat ik geloofde: dit is nu het einde, sprak GOD: “Zie!” – Midden in het wijde, woeste, verbrande landschap zag ik een nietig bloemetje, dat er uitzag als een margriet, uit de besmette, zwavelige aarde groeien. – “HEER!”, sprak ik, aangegrepen door de liefde van GOD, die ik in dit bloemetje zag, “duizend jaren wil ik op aarde leven, om Jou te eren vanwege dit

éne bloemetje ...!" En GOD sprak weer: "Ziel!" – En ik zag veel afzonderlijk GOD liefhebbende, GOD eer gevende zielen (gelijkend op deze margriet), bloeiend en geurend te midden van het verwoest geloof, te midden van de zwavel- en peststank van de hel, die ieder zieleleven tracht te wurgen ...

"Ja!", sprak ik, "Ja, HEER, ter wille van deze zielen blijf ik graag hier, geef Jij mij hiervoor de kracht." – En mijn krachten namen vanaf dit uur dagelijks toe ...'

Dit visioen deelde de Zwaard-Bisschop ons gedurende zijn diep lijden, dat hem van Kerstmis 1995 tot februari 1996 aan het bed kluisterde, mee. Het was zo verschrikkelijk, dat hij het met veel tegenzin vertelde. In de maanden daarna herhaalde zich dit visioen. Opnieuw was de Zwaard-Bisschop enige tijd bedlegerig.

(archief nr. 31)

* * *

Hand. 11,28: 'Een van hen, Agabus genaamd, trad op, en maakte door de Geest bekend, dat er een grote hongersnood over de hele wereld zou komen; wat dan ook onder Claudius is gebeurd.'

Engelen staan terzijde

Steeds weer ervaren we hulp

Ons kind was lid van de Kinder-Gebed-Storm en kreeg wonderbaarlijke bescherming. Toen ze vijf jaar oud was, gleed ze in de winter met de slee de oprit van de schuur naar beneden en kwam direct voor de auto van onze bakker terecht, die het kind niet had kunnen zien. Hoewel de slee helemaal vernield was, was ons kind alleen wat geschrokken. –

Sinds we bij de Zwaard-Bisschop zijn, helpen de Engelbewaarders ons steeds weer. Herhaaldelijk heeft de Engelbewaarder me bij het vallen van de trap opgevangen en zo zouden we nog vele dingen kunnen vertellen.

K. H. (archief nr. 32)

Met 160 km per uur aan het stuur ingeslapen

De Zwaard-Bisschop reed met de auto van Limoges (F) naar Rehetobel terug. Ik reed mee.

Na een inspannende rit van vele uren, het was al 's avonds laat, zag ik hoe het hoofd van de Zwaard-Bisschop op de borst was gezonken en de ogen gesloten waren. Ik ben eerst verschrokken en dacht erover na wat ik nu moest doen. Ik had toen zelf nog geen rijbewijs. Dan keek ik naar de kilometerteller, die ca. 160 km aangaf, en weer naar zijn hoofd, dat nog altijd met gesloten ogen naar beneden was gebogen.

Ik overwoog: 'Als ik hem wek, dan verschrikt hij misschien; dat is me te gevaarlijk.' Dan keek ik gewoon rechtuit naar de autobaan en zag hoe de auto normaal doorreed. Ik dacht erbij, dat met de Zwaard-Bisschop zeker niets kon gebeuren, omdat zijn moeheid komt van het zich onophoudelijk inzetten voor GOD en de zielen, zo zal GOD ook voor hem zorgen.

Na een tijdje, ik keek niet naar de klok hoelang het duurde, maar het was een hele poos, hief de Zwaard-Bisschop zijn hoofd weer op, precies zo, zoals men na een dutje weer wakker wordt. Daarna stelde ik de Zwaard-Bisschop de volgende vraag: 'Hoe is dat bij U als U bij het

autorijden inslaapt, rijdt dan de Engelbewaarder?’ Als antwoord zei hij heel vanzelfsprekend: ‘Ja!’

M. P. A. (archief nr. 33)

* * *

Hand. 12,11: ‘Nu kwam Petrus, en sprak: “Thans weet ik zeker, dat de Heer zijn Engel heeft gezonden ...”’

Tegenslagen

Wegens de trouw aan de Zwaard-Bisschop werd hij bespot

Mijn vader had door zijn onwankelbare trouw aan de Zwaard-Bisschop heel veel treurige dingen te doorstaan. Hij was een heel actieve katholiek en altijd het eerst aanwezig als er iets voor de Kerk in het dorp gedaan moest worden, en was ook lid van de kerkeraad. Nadat hij zijn erkennen van de Zwaard-Bisschop bekend had gemaakt, werd hij door de Pastoor in de preek en ook verder dusdanig in diskrediet gebracht, dat zich zelfs de gelovigen eraan stootten. Op straat versperden de kinderen van het dorp hem de weg en spotten met allerlei boze woorden.

Op weg naar het ziekenhuis stierf plotseling en onverwachts mijn vader aan een hartinfarct en de dienstdoende arts, die hem bij het overlijden op weg naar het ziekenhuis begeleidde, vertelde later: 'Deze man had geen troost nodig. Hij heeft mij getroost!' – 's Nachts na zijn opzienbarende begrafenis wekte mijn vrouw me plotseling, omdat op het dak de dakpannen klapperden. Ik keek naar buiten en zag op het dak een lichtende werveling en een diepe vrede overviel me en in het hart wisten we, dat vader zich meldde. De volgende morgen geloofden we dat het inbeelding was. Maar toen we op het dak keken, waren enkele dakpannen los, zoals het alleen door mensenhand kon worden gedaan.

J. K., dit getuigt ook E. K. (archief nr. 34)

* * *

Hand. 5,41: 'Ze gingen heen uit de Hoge Raad, verheugd, dat ze waardig waren bevonden, versmading te lijden voor de Naam Jezus.'

Tekenen van de Hemel

GOD sprak in de donder

In Holland huurden we voor de Kinder-Gebed-Storm van een autofabriek een groot voormalig retraitehuis (Jezuïeten). Dit was de ark voor vele mensen.

Door machinaties van de kant van de officiële Kerk, alsook van de kant van de vrijmetselaars moesten wij onze ark binnen enkele dagen ont-ruimen (naam van Kerk en autofabriek wil ik hier niet noemen). Het waren voor de Zwaard-Bisschop heel zware en treurige dagen en hij ging er bijna aan te gronde.

Het laatste wat nog gedaan moest worden was het zeven meter hoge Kruis boven de sokkel af te zagen. Alles kwam me voor zoals op Goede Vrijdag. Troosteloos en leeg was de grote kerk. Ik poetste op de boven-verdieping de badkamer. De zon scheen naar binnen. Toen opeens een bliksemflits en een donder. Ik dacht: 'Hoe kan dat nou bij dit weer?' Vervolgens weer en een derde keer een bliksemflits en donder. Ik ging naar de Zwaard-Bisschop en zei dat dit toch vreemd is. Daarop gaf hij mij ten antwoord: 'In tweegesprek met GOD zei ik: "VADER, zie, wat voor iets verschrikkelijks hier gebeurt en wat doet het me pijn voor Jou. Je bent zo stil en zegt er niets van." Op hetzelfde moment bliksemde en donderde het driemaal achter elkaar.' Deze stem van de Hemelse VADER was duidelijk en gaf me kracht en troost.

M. P. S. (archief nr. 35)

Een lichtende bol

We kenden de Zwaard-Bisschop pas kort. Op een nacht werd ik wak-ker en in de grote pereboom was een grote lichtende bol te zien en die scheen recht in onze slaapkamer. Voor mij was het een teken en een bevestiging van de Hemel, dat de Zwaard-Bisschop door GOD is ge-roepen en dat wij op de juiste weg zijn.

V. K. (archief nr. 36)

Abrupt zwegen de dodentrommels

Omdat een groep Afrikanen in Kameroen naar de Sacramenten van de Zwaard-Bisschop verlangde, wijdde hij een Afrikaan tot Priester en zond hem erheen. De Zwaard-Bisschop was toen daar op visite en moest vaststellen, dat onze financiële middelen niet toereikend zijn, om er een vestiging te waarborgen. Een herhaaldelijk contact, wat alleen met dure vliegreizen en telefoongesprekken enz. te bereiken zou zijn, en het permanent verblijf van minstens een Europeaan zouden noodzakelijk zijn. Hij leed verschrikkelijk onder de beslissing, of de zielen met de Sacramenten bij te staan of het waarborgen van ons moederhuis, dat zich financieel niet mag laten leegbloeden. Nu is het onder de inheemse bevolking gebruikelijk, dat verscheidene dagen lang de dodentrommels worden geslagen als iemand gestorven is. Dit lawaai met alles, wat erbij hoort werd voor de Zwaard-Bisschop steeds ondraaglijker. Toen zei hij, dit was later op de avond, tegen GOD: 'Als het Jouw wil is, dat ik me uit Afrika terugtrek, dan laat de trommels zwijgen.' Abrupt stopte het trommelen en werd niet meer hervat, hoewel ze gewoonlijk nog drie of vier dagen getrommeld zouden hebben.

De volgende dag was de inheemse bevolking zeer verrast over dit plotseling zwijgen van de trommels en er was daarover een heftig tumult.

B. J. K., M. P. A., Sr. L. G. (archief nr. 37)

* * *

Joh. 12,37: 'Ofschoon Hij nu voor hun ogen zoveel tekenen had gedaan, geloofden ze toch niet in Hem.'

... en verdere wonderen en tekenen

De Moeder GODS van Einsiedeln hielp

De Zwaard-Bisschop vertelt: 'Nadat ik mijn beroep had opgegeven, om helemaal voor de roep van GOD vrij te zijn, zoals GOD het wilde, ontbrak ons het noodzakelijke geld, om de maandelijkse betalingen te doen. Snel nam ik een besluit en kocht met het weinige geld dat we nog hadden, een retourbiljet naar Einsiedeln, ging daar naar de bedevaartskerk van de Moeder GODS en zei haar met weinig woorden, wat de Hemel mij opdroeg, dat ik mijn ontslag had genomen en nu geen inkomsten meer had en wij ons met onze familie helemaal aan de zorg van de Hemel hadden toevertrouwd. Daarom wierp ik de rest van ons geld voor de Moeder GODS in de offerblok en reisde weer naar huis.

Thuis aangekomen wachtte mijn vrouw al heel blij. Naast de koffiekop lag een envelop en daarin een cheque met precies het bedrag dat we nodig hadden. Later zei me de geefster dat zij, gedreven door een innerlijke onrust, niet eerder tot rust kwam totdat ze naar de post was gegaan om deze gift te sturen.'

Dit getuigt M. P. S. (archief nr. 38)

Hosties

De Zwaard-Bisschop vertelt: 'In Spaubeek, bij mijn eerste drie, vier Heilige Missen had ik steeds weer vergeten, hosties voor de gelovigen te consecreren. Omdat er vaak 50 tot 100 personen aanwezig waren, zouden er iedere keer te weinig Hosties zijn geweest. Maar iedere keer bestormde ik GOD om hulp en iedere keer was de Ciborie bij het nemen uit het Tabernakel vol met Hosties.'

(archief nr. 39)

Het is voor ons een raadsel ...

Om een note-book aan de nieuwe eisen aan te passen, was een groter geheugen nodig. Ik sprak daarover met het hoofdkantoor van de pc-fabrikant. 'Dit geheugen is niet meer te koop. Ieder half jaar komt een nieuwe computergeneratie op de markt en voor deze computer zijn er

geen reserveonderdelen meer. U heeft geen schijn van kans dit geheugen ergens te vinden. Alle filialen hebben contact met ons en we zouden weten als er ergens nog zo'n geheugen zou zijn', kreeg ik als antwoord. Omdat ik het de Zwaard-Bisschop toevertrouwde, omdat met dit apparaat voor hem werd gewerkt, wist ik dat het toch goed zou komen. En inderdaad, ca. vier weken later belde me van de computercentrale heel blij een Heer op: 'We hebben voor U een geheugen uit een teruggestuurde levering!' En heel verrast voegde hij eraan toe: 'Het is ons eigenlijk een raadsel hoe dit tot ons kwam. – Welnu, het is er en U kunt het afhalen, als U het nog wilt.'

B. M. K. (archief nr. 40)

Jarenlang hoofdpijn

Ik vroeg de Zwaard-Bisschop me te helpen, omdat ik al jarenlang aan zware hoofdpijn leed. De Zwaard-Bisschop raadde me aan rokken te dragen, daaraan denkend zou de Moeder GODS helpen. Ik deed dit meteen. Sindsdien is de hoofdpijn verdwenen.

B. L. (archief nr. 41)

Zware reumatiek

Zware reumatiek plaagt mijn moeder al sinds jaren. Bij haar aankondiging voor een verblijf van verscheidene dagen in het moederhuis vroeg de Zwaard-Bisschop aan GOD, als teken van zijn echtheid, haar de pijn gedurende het bezoek weg te nemen. Want ze kon niet besluiten voor de Zwaard-Bisschop te zijn. En ziedaar, de pijn was gedurende haar verblijf als weggeblazen, hoewel het vochtig klimaat als zogenaamd "Reizklima" (klimaat, dat prikkelend op het lichaam werkt) voor reumapatiënten zwaar te verdragen is.

P. L. P. (archief nr. 42)

Hulp, vreugden, welzijn,

zoals de wereld ze niet geeft, krijgen we sinds we bij de Zwaard-Bisschop zijn. – Ik had altijd moeilijkheden met mijn knie, die van tijd tot tijd zo opgezwollen was, dat ik hem niet kon buigen. Ik zegende de

knie met wijwater van de Nieuwe Christenen met de woorden: 'HEER, zoals Jij wilt.' Toen ging er een zachte stroom door de knie en meteen was er geen pijn meer. De knie is sindsdien niet meer ziek geworden. – Eczeem, dat ik jarenlang had, was plotseling weg toen ik hetzelfde wijwater gebruikte. – Een van mijn kinderen had een puntig bot bij de pols, dat licht naar buiten stak. Ook hier gebruikten we wijwater van de Nieuwe Christenen en het was plotseling weg.

Een van mijn kinderen at van jongs af aan onrustbarend weinig. Ik heb dit de weleerw. Zwaard-Bisschop toevertrouwd. Nu valt me op dat ze regelmatig flink eet. Verder hebben we vaak veel geluk gehad bij het autorijden. De kinderen werden beschermd tegen gevaren of zijn er ongedeerd van afgekomen. Dank u zeer, Hemelse VADER, voor zo velerlei zegen.

R. E. (archieff nr. 43)

Mijn hoofdpijn

verdween toen ik in het moederhuis de Zwaard-Bisschop bezocht.

R. S. (archieff nr. 44)

Met dit kind had ik medelijden

De Zwaard-Bisschop vertelt: 'Op een avond werd ik door een familie in Holland uitgenodigd. Bij het afscheid brachten ze me nog de kinderen, die al hadden geslapen. Een van deze kinderen, een jongen, was zwakzinnig. Met dit kind had ik te doen en zo vroeg ik in stilte GOD, Hij moge deze jongen genezen, en maakte zoals bij de overige broers en zussen een kruisteken op het voorhoofd. Een paar dagen later vernamen wij, dat de zwakzinnigheid van het kind was geweken. Bovendien ervoeren wij dat deze familie me wilde toetsen, doordat ze hun Bisschop van de rooms-katholieke Kerk zeiden: "Als hij ons kind geneest, dan zullen we ons voor hem inzetten en hem overal bekend maken en uit alle macht ondersteunen." Deze vader was een bekende leken-helper van de Kerk in diverse landen van de derde wereld.

Het kind was toen werkelijk gezond en kon hoger onderwijs volgen. Helaas kwamen de ouders hun belofte nooit na. Ja, ze lieten behalve

de eerste blijde mededeling uit mensenvrees nooit meer iets van zich horen.'

(archief nr. 45)

Stijve knie

De Zwaard-Bisschop vertelt: 'Een geestelijke zuster wilde staande de Heilige Communie bij mij ontvangen. Ik verzocht haar dringend te knielen. Maar ze zei dat ze niet knielen kon en een mede-zuster zei dat ze een stijve knie had. Toen beval ik haar te knielen. Eindelijk gehoorzaamde de zuster en het ging. Na het opstaan echter was de knie weer stijf zoals altijd.'

(archief nr. 46)

Jarenlang

worstelde ik met zware depressies. Toen ik de Zwaard-Bisschop mijn vertrouwen schonk werd ik geholpen.

B. M. K. (archief nr. 47)

Een koe had melkkoorts

en was de dood nabij. Toen riep ik de Zwaard-Bisschop in gedachten aan, of hij de koe in leven kon laten tot de komst van de dierenarts. De Zwaard-Bisschop hielp me. De koe werd heel gezond.

A. H. (archief nr. 48)

Van hagel verschoond

37 jaar was ik boer. In deze tijd bleef mijn boerderij iedere keer van hagel verschoond. Zo ook op 1 augustus 1980, toen een hevige hagelbui 100-200 m van mijn hoeve vandaan neerviel. Nadat ik de pacht op 18 maart 1992 had opgegeven, trof de hagel mijn vroegere boerderij, waarbij ook door stormen enkele bomen werden ontworteld en het grootste deel van de oogst werd vernietigd.

Hier ziet men hoe GOD de mensen door Zijn Zwaard-Bisschop beschermt.

A. H. (archief nr. 49)

* * *

Hand. 2,43: 'Allen leefden in vrees. De apostelen verrichtten vele wonderen en tekenen!'

De originelen van deze berichten zijn in het moederhuis (Zwitserland) gearchiveerd en kunnen desgewenst worden ingezien.

Nawoord

Naast al deze kleine en grote gebeurtenissen zouden er nog vele honderden op te schrijven zijn en dagelijks komen er nieuwe bij. Het grootste van alle wonderen van de duidelijke genade van GOD is het bestaan van de gemeenschap rond de Zwaard-Bisschop zelf. Ondanks de grootste moeilijkheden, massieve afwijzing en bestrijding, zonder enige financiële zekerheden is het een werk van vooral innerlijke voortdurende groei. Ja, het lijkt zelfs dat GOD elke afwijzing, elke moeilijkheid met nog grotere genade beantwoordt. De woorden van Gamaliel: 'Want als dit plan of dit werk ... maar komt het van God, dan kunt gij het niet tegenhouden.' (Hand. 5,38 e.v.) bewijzen zich hier steeds weer opnieuw.

Pater Pio, A. K. Emmerick en enkele andere begenadigden hebben vooruitgezien, dat GOD voor de redding van Zijn Kerk een Bisschop van buitenaf roept. Daarom is de Zwaard-Bisschop een vrije Bisschop met geldige successie en Bisschopsconsecratie volgens de rooms-katholieke ritus, maar in de wil van GOD door geen mens noch door een kerkelijke institutie uitverkozen, noch onder een kerkelijke jurisdictie staand, maar enkel en alleen door GOD als het persoonlijk Werktuig van JEZUS CHRISTUS voor deze en de komende tijd bestemd, opdat hij volgens Zijn hart – waarin hij leest – spreekt en handelt! Het zwaard is het woord GODS, waaraan de geesten zich zullen scheiden!

Ondanks alles is het een heel tragische aangelegenheid, dat de mensen deze grote genade van GOD, die in het belang van iedereen werd gegeven, afwijzen. Voor de Zwaard-Bisschop, die zich GOD onbaatzuchtig heeft uitgeleverd, is dit een van de diepste lijden, zoals het in archiefbericht nr. 31 "Een schrikbarend toekomstvisioen" wordt aangetoond.

De theologie kent duidelijke kenmerken ter toetsing van de mystici en charismatici. Dat de theologen de Zwaard-Bisschop deze toetsing ontzeggen en toch een veroordeling in het openbaar uitspreken, zal hen eens tot verschrikkelijke verantwoording strekken.

Nikolaus Schneider, de Zwaard-Bisschop, staat in de traditie van christelijke mystici en charismatici.

Zijn roeping door CHRISTUS, het Hoofd van de Kerk, geeft zijn werken rechtmatigheid: 'Hij (Christus) is het Hoofd van het Lichaam, de Kerk. Zo heeft hij in alles voorrang.' (Kol. 1,18) Een gedetailleerde en gefundeerde successielijst bevestigt de geldigheid van zijn wijding. De Zwaard-Bisschop staat dus niet buiten de Kerk van CHRISTUS, maar door zijn roeping door CHRISTUS, het Hoofd van de Kerk, binnen de Kerk, maar soeverein buiten de hiërarchische leiding van de Kerk, om vrij volgens de aanwijzingen van GOD te kunnen handelen.

De officiële leiding van de Kerk weigert een eerlijk vaststellen van de waarheid. Zo verzoeken wij U, beste lezer, dringend, zich niet aan vooroordelen en het ongerecht veroordelen over te geven, maar zelf oprecht de waarheid grondig te onderzoeken. We geven U hier enkele kenmerken van de echte mystiek en de echte charismatiek.

1 Cor. 12,4-10: 'Welnu, er is verscheidenheid van genadegaven, maar er is slechts één Geest; en verscheidenheid van bedieningen, maar slechts één Heer; en verscheidenheid van werkingen, maar slechts één God, die alles in allen werkt. En aan een ieder wordt de Geestesuiting geschonken, om er nut mee te stichten.

De één wordt door de Geest

- het woord der wijsheid gegeven, de ander
- het woord der kennis, een derde
- het geloof door dezelfde Geest, een ander
- de gaven der genezing door de éne Geest;
- aan anderen het werken van wonderen,
- of de profetie, een ander
- de onderscheiding der geesten;
- of de veelheid van talen,
- of de vertolking der talen."

De mystiek

In tegenstelling tot charisma's, die gelijk talenten aan de mens zijn gegeven, vereist de mystiek een buitengewone graad van liefde tot GOD en vergeestelijking, die alleen met hulp van de genade en onder loutering in de diepste nachten van de ziel, alsmede onder het zwaarste in-

nerlijk en uiterlijk leed aan de mens door GOD wordt gegeven. Door geestesvervoering of bovennatuurlijk zien, horen, ruiken, tasten en proeven wordt de mysticus goddelijke mededelingen deelachtig. De mysticus kan alleen een leeg reservoir zijn, dat GOD vult. Hij kan alleen een buis zijn, waarin de goddelijke genade naar de mensen stroomt. Hij kan alleen een GOD boven alles liefhebbend, Hem absoluut overgegeven, onbaatzuchtig werktuig zijn, waarvan GOD gebruik maakt. Daarom kan men de echte mysticus meteen aan zijn getuigenissen herkennen: 'Aan hun vruchten zult gij ze kennen', zegt de HEILAND in het Evangelie. Een echte mysticus bevestigt en bekrachtigt beslist de Heilige Schrift.

Van de prilste kindertijd af overkwamen de Zwaard-Bisschop alle maar denkbare moeilijkheden en hij kan toch verbazingwekkende vruchten tonen, die "slechts" uit een innige verbondenheid met GOD kunnen ontspringen. Verder zijn zijn uitspraken alsook zijn werken niet alleen absoluut identiek met de Heilige Schrift en de apostolische traditie, maar – wat overigens heel opmerkelijk is – een ongemeen grandioze verrijking en bevestiging daarvan. De Zwaard-Bisschop zegt: 'Als GOD zich van mij bedient, dan is het of mijn mens-zijn totaal opzij wordt gedrukt en Hij in mij of door mij werkt.'

'Wees jij Mijn Zwaard-Bisschop!'

'Je bent er om de onwetenden te onderrichten en de geheime machinaties van Satan te onthullen!' Bij deze opdracht voegde de HEILAND later nog toe, Zijn Kerk in de HEILIGE GEEST te vernieuwen.

GOD noemt Zijn Werktuig: 'Wees jij Mijn Zwaard-Bisschop!' Zoals ook hier spreekt GOD meestal in beelden, gelijkenissen en symbolen, die een absoluut treffende en toch oneindig veelvuldige betekenis tegelijk toelaten. Deze wijze van mededeling kennen we als de hoogsteigen taal van God.

Het zwaard is zowel in het Oude alsook het Nieuwe Testament een heel gebruikelijk voorwerp in de werkelijke, maar meestal in figuurlijke zin en wordt vooral in de profetie gebruikt. De roeping van GOD: 'Wees jij Mijn Zwaard-Bisschop!' kan daarom aan de hand van de Heilige Schrift ten eerste als van GOD komend beslist bevestigd worden en ten tweede in zijn betekenis voldoende worden uitgelegd.

We kunnen ervan uitgaan dat het “zwaard” van Bisschop Nikolaus in meervoudig opzicht betekenis heeft:

1. Het woord, dat hij in de Naam van GOD spreekt als wapen ter scheiding van de geesten: ‘...en uit zijn mond ging een scherp tweesnijdend zwaard, ...’ (Openb. 1,16)
2. De strijder van GOD: ‘Denkt niet, dat Ik vrede ben komen brengen op aarde; geen vrede, maar het zwaard ben Ik komen brengen.’ (Matth. 10,34)
3. De strijder tegen al het vijandige tegenover GOD: ‘Bekeer u dus! Zo niet, dan kom Ik schielijk op u af; en Ik zal strijd tegen hen voeren met het zwaard van mijn mond.’ (Openb. 2,16)
4. Degene, die de straf van GOD brengt: ‘David had de ogen opgeslagen en de Engel van Jahweh tussen hemel en aarde zien staan, met een getrokken zwaard in de hand, dat hij over Jeruzalem zwaaide ...’ (1 Kron. 21,16)

Alleen de eigenaardigheid van de benaming “zwaard”, die men in het taalgebruik van de Kerk weinig kende, wel in de taal van GOD heel gebruikelijk is, wekt de hoogste opmerkzaamheid.

Onmiskerbare kenmerken

De charismatische en mystieke begaafdheden van de Zwaard-Bisschop, Nikolaus Schneider, zijn absoluut onbaatzuchtig bestaan voor GOD, het feit van het moreel, zedelijk en religieus verval van Kerk en volk, de aanwijzing van talloze profeten en ernstig te nemen zieners, de uitspraak van Paus Paulus VI in het jaar 1972: ‘De rook van Satan is tot in de top van de Kerk binnengedrongen!’ en niet in de laatste plaats de waarschuwingen van de Moeder van GOD zelf in La Salette, Fatima, Lourdes en andere plaatsen waar ze is verschenen staan niet alleen een bevestiging toe, maar eisen een erkenning van de Zwaard-Bisschop als het persoonlijk Werktuig van GOD!

Samenstelling en druk

De geestelijke kinderen van de Zwaard-Bisschop

Inhoud

Inleiding	2
Doden staan op	3
De Zwaard-Bisschop gaf mijn man het leven terug	3
Een trouwe ziel mag weer leven	3
Genezing van de zieken	6
Van astma genezen	6
Gedurende de Heilige Consecratie vond mijn kleinkind genezing	6
Ons kind leeft	6
Genezing van de ogen	8
Ik had strottehoofdkanker	8
Kracht van de heilige Sacramenten (ziekenzalving)	9
Van kanker genezen	9
Kracht van de Sacramentaliën (wijwater)	10
Wonderlijke genezing van mijn vader	10
De herdershond Sirka	11
Zondaars bekeren zich	12
Dat was het ogenblik van mijn ommekeer	12
Tekenen in de natuur	13
De hagedis begreep de Zwaard-Bisschop	13
Het weer werd beter	13
Steenlawine bleef staan	13
De bliksem sloeg in	14
Bescherming tegen epidemieën onder dieren	15
De Zwaard-Bisschop roept de epidemieën onder dieren een halt toe ...	15
Macht over demonen	17
Het was een speelplaats voor demonen	17
Wonderbare versterking	18
Macht om te straffen	19
Spot en laster brachten onheil	19
Genezing van een verwonding aan het been	19
GOD laat met de Zijnen niet spotten	20
De gave der talen	21
Hemel – groot of klein	21
We zochten tevergeefs een Frans woord	21
We begrepen ons van ziel tot ziel	22

Gezichten	23
Het vertrek was vol Engelen met zwaarden.....	23
Zendbode van GOD	24
In opdracht van GOD op weg.....	24
Hartenschouwing	25
Ze wilde liever verder verlamd in een rolstoel blijven.....	25
De Zwaard-Bisschop zag in het hart de ontrouw vooruit	25
Profetie / Voorspelling	26
De Zwaard-Bisschop voorspelde mijn genezing	26
Er komen reeën over de straat	27
Een schrikbarend toekomstvisioen	27
Engelen staan terzijde	29
Steeds weer ervaren we hulp.....	29
Met 160 km per uur aan het stuur ingeslapen.....	29
Tegenslagen	31
Wegens de trouw tot de Zwaard-Bisschop werd hij bespot	31
Tekenen van de Hemel	32
GOD sprak in de donder	32
Een lichtende bol.....	32
Abrupt zwegen de dodentrommels.....	33
... en verdere wonderen en tekenen	34
De Moeder GODS van Einsiedeln hielp.....	34
Hosties	34
Het is voor ons een raadsel.....	34
Jarenlang hoofdpijn	35
Zware reumatiek.....	35
Hulp, vreugden, welzijn	35
Mijn hoofdpijn.....	36
Met dit kind had ik medelijden.....	36
Stijve knie.....	37
Jarenlang.....	37
Een koe had melkkoorts.....	37
Van hagel verschoond	37
Nawoord	39
De mystiek.....	40
'Wees jij Mijn Zwaard-Bisschop'	41
Onmiskenbare kenmerken	42

Duitsland

Neuchristen

Hochwang · Zeiterweg 3

D-89335 Ichenhausen

Tel + 49 (0)8223 44 00

Fax + 49 (0)8223 96 24 94

Zwitserland

Neuchristen

Bergstrasse 52

CH-9038 Rehetobel

Tel +41 (0)71 877 22 22

Fax +41 (0)71 877 23 79

Nederland

Nieuwe Christenen

Rijksweg Noord 94

NL-6131 CN Sittard

Tel + 31 (0)46 458 09 15

Fax + 31 (0)46 400 71 74

e-mail sb@schwert-bischof.com / nch@neuchristen.com

internet www.schwert-bischof.com / www.neuchristen.com